

1.3. Культурна інтеграція у сучасному світі

Воробйова А.О.

angelalina97@gmail.com

аспірант кафедри міжнародних фінансів

ДВНЗ «Київський національний

економічний університет імені Вадима Гетьмана»

м. Київ, Україна

КУЛЬТУРНА ІНТЕГРАЦІЯ У СУЧАСНОМУ СВІТІ

Поняття «культурна інтеграція» включає уявлення про стан внутрішньої цілісності культури і узгодженості між її різними елементами. Термін «культурна інтеграція» з'явився в працях американських культурологів. *«Культурна інтеграція» інтерпретується різними дослідниками по-різному:*

- як логічна, емоційна або естетична узгодженість між культурними значеннями;
- як відповідність між культурними нормами і реальною поведінкою носіїв культури;
- як функціональна взаємозалежність між різними елементами культури (звичаями, інститутами, культурними практиками і т. п.).

В цілому, в світовій науковій думці на сьогоднішній день накопичено величезний обсяг ідей, уявлень і концепцій, що дозволяє давати науково-філософську інтерпретацію процесів культурної інтеграції з різних пізнавально-гносеологічних позицій: з точки зору закономірностей еволюційних змін, історичного розвитку, виходячи з постмодерністських уявлень про фрагментарності культурних динамічних полів; в термінах філософського аналізу [1, 2-4].

Чималий внесок у розвиток теорії культурної інтеграції внесли дослідники, що працювали в рамках структурно-функціонального підходу, теорії конфліктів, синергетики. Подібний міждисциплінарний синкретизм і методологічний плюралізм слід визнати природним - він неминучий при аналізі такого базисного явища, як культурна інтеграція. Складність взаємодії різних процесів в культурі робить різні

підходи до вивчення культурної інтеграції взаємодоповнюючими по відношенню один до одного.

Характерною ознакою сучасної доби є посилення міжкультурної взаємодії етносів. В одних випадках вона може стати джерелом загострення етнокультурних суперечностей, а в інших — навпаки, яскравим проявом однієї з об'єктивних закономірностей зближення етнічних культур. Будь-яка етнічна культура завдяки певним нормам, цінностям, ідеалам формує свій особливий культурний соціум, свою форму міжкультурної комунікації, свої морально-етичні засади суспільного життя, включаючи власні типи мислення, ціннісні орієнтації, що спираються на притаманне конкретному етносу самотутнє світосприйняття, тобто створює свою субкультуру. Жодна така етнічна субкультура не здатна підмінити собою іншу. Однак це аж ніяк не спростовує можливостей діалогу між різними субкультурами, що має стимулювати процес їхнього саморозвитку. Але під час такого діалогу відбуваються деякі процеси адаптації (адаптивні практики). Характер «адаптивних практик» залежить від критеріїв зіставлення етнічних субкультур [2].

У сучасному взаємозалежному світі величезну роль грають не тільки проблеми взаємодії культури і суспільства, а й взаємодія різних культур, складна система їх взаємовідносин, яка в контексті культурного різноманіття призводить до виникнення такого феномена, як мультикультуралізм.

Концепція мультикультуралізму розглядає домінуючі і міноритарні культури тієї чи іншої держави як рівноправні, сприяє їх інтеграції в протидію процесу асиміляції, коли міноритарні культури просто поглинаються домінуючими. Відповідно асиміляція породжує такі негативні явища, як ксенофобія, екстремізм і навіть тероризм. І той і інший процеси характеризують епоху глобалізації, що створює благодатні умови для феномена мультикультуралізму, що є предметом нашого розгляду. Отже, мультикультуралізм сучасного суспільства - і, зокрема, західних націй, які виробляють і споживають значну частину матеріальних благ світу, - це незаперечний, необхідний і незворотний феномен нашої дійсності,

провідний свій відлік від перших економічних і політичних контактів між групами людей.

Культура – це не лише сукупність матеріальних та духовних цінностей, артефактів. Культура виступає найчутливішою тканиною, яка допомагає нам щоденно впорядковувати простір, жити спільно з іншими людьми, реагувати на виклики сучасного світу [3].

Безсумнівно, що культурна інтеграція – це неодмінна умова розвитку сучасного суспільства, його прогресу і процвітання. «Нехай розквітають сто квітів», - так говорили про культурну самобутність в стародавньому Китаї, беручи до уваги те, що кожна культура не тільки розквітала сама, а й збагачувала інші культури цієї величезної країни. Цей мудрий вислів і сьогодні може служити девізом мультикультуралізму, заснованого на повазі своєрідності і ідентичності культур, які формують цілісний і гармонійний соціокультурний простір.

Використана література:

1. Стукалова О. В. Інтегративні процеси в сучасній культурі в контексті ідей Ю. М. Лотмана (педагогічний аспект) [Електронний ресурс] / О. В. Стукалова // ЕЛЕКТРОННИЙ НАУКОВИЙ ЖУРНАЛ "ПЕДАГОГІКА МИСТЕЦТВА". – 2018. – Режим доступу до ресурсу: http://www.art-education.ru/sites/default/files/journal_pdf/stukalova_olga_vadimovna_0.pdf.

2. Ладо Н. В. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ І КУЛЬТУРА: ТОЧКИ ДОТИКУ [Електронний ресурс] / Н. В. Ладо // Київський міжнародний університет. – 2020. – Режим доступу до ресурсу: <https://vmv.kyumu.edu.ua/v/09/10.htm>.

3. Креативні індустрії – важливий інструмент інтеграції сучасних цифрових тенденцій і технологій в культурний простір України [Електронний ресурс] // Міністерство культури України. – 2019. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.kmu.gov.ua/news/kreativni-industriyi-vazhlivij-instrument-integraciyi-suchasnih-cifrovih-tendencij-i-tehnologij-v-kulturnij-prostir-ukrayini-yevgen-nishchuk>.